

SAKSUTSKRIFT

Arkivsak-dok. 26/01133-1
Saksbehandler Inge Hedenstad Stangeland

Høring av forslag til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Formannskapet	21.10.2026	50/26

Formannskapet har behandlet saken i møte 21.10.2026 sak 50/26**Møtebehandling**

Linn Anita Reppen Egeland (FrP) fremmet følgende forslag til vedtak:
Solkraftanlegg i Kvinesdal skal som hovedregel bare lokaliseres på tak og fasader på eksisterende og nye bygninger. Saken sendes ikke ut på høring.

Votering

Kommunedirektørens innstilling ble satt opp mot Linn Anita Reppen Egeland (FrP) sitt forslag til vedtak.

Kommunedirektørens innstilling ble vedtatt med 5 (2 KrF, 2 Ap, 1 H) mot 2 (2 Frp) stemmer.

Formannskapets vedtak

Formannskapet sender følgende forslag til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal ut på høring:

«Solkraftanlegg i Kvinesdal bør:

1. dokumentere tilfredsstillende nettkapasitet og mulighet for nettilknytning med netteier, Glitre Nett, før det varsles og igangsettes større utredninger av solkraftanlegget.
2. fortrinnsvis lokaliseres på tak- og fasader på eksisterende og nye bygg, på «grå arealer», sidearealer til E39 eller andre store anlegg eller i nær tilknytning til nærings og industriområder.
3. kunne bidra til ny krafttilførsel i områder som mangler eller har behov for ny/økt nettkapasitet, eksempelvis næringsområder.
4. fortrinnsvis lokaliseres der eksisterende infrastruktur som kraftnett og helårsvei kan benyttes.
5. ikke etableres i inngrepsfrie naturområder (INON-områder 2 eller strengere), avsatte verneområder eller leveområder for villrein.

6. ikke være i konflikt med avstandskrav til vassdrag og strandsone (50/100 meter), jf. bestemmelser i kommuneplanens arealdel.
7. ikke være i konflikt med viktige naturverdier og biomangfold, eksempelvis rødlistede arter, myr m.v.
8. ikke være i konflikt med viktige kulturminner og kulturmiljø.
9. ikke etableres på dyrka eller dyrkbar jord, inkludert innmarksbeite (kan aksepteres med samproduksjon av mat ved agrovoltic).
10. ikke etableres i produktiv skog av høy og middels bonitet.
11. ikke være i konflikt med svært viktige og viktige avsatte områder for friluftsliv.
12. etableres slik at det er minst mulig behov for inngjerding av solkraftverket, helst kun inngjerding av trafostasjon, batterimoduler o.l.
13. ha løsninger for batterilagring av produsert solkraft for å styrke lokal forsyningssikkerhet, beredskap og lønnsomhet i utbyggingen (gjelder større bakkemonterte anlegg over 1 MW installert effekt).

Særskilte forhold:

Naturfare, eksempelvis rasfare og flom, utredes konkret for hvert enkelt solkraftverk grunnet «grove» aktsomhetskart fra NVE m.fl. på kommunenivå.

Hybride kraftverk med kombinasjoner av sol- og vindkraft eller sol- og vannkraft behandles som særskilte saker, men retningslinjer ovenfor skal hensyntas.»

Høring av forslag til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal

Kommunedirektørens innstilling:

1. Formannskapet sender følgende forslag til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal ut på høring:

«Solkraftanlegg i Kvinesdal bør:

2. dokumentere tilfredsstillende nettkapasitet og mulighet for nettilknytning med netteier, Glitre Nett, før det varsles og igangsettes større utredninger av solkraftanlegget.
3. fortrinnsvis lokaliseres på tak- og fasader på eksisterende og nye bygg, på «grå arealer», sidearealer til E39 eller andre store anlegg eller i nær tilknytning til nærings og industriområder.
4. kunne bidra til ny krafttilførsel i områder som mangler eller har behov for ny/økt nettkapasitet, eksempelvis næringsområder.
5. fortrinnsvis lokaliseres der eksisterende infrastruktur som kraftnett og helårsvei kan benyttes.
6. ikke etableres i inngrepsfrie naturområder (INON-områder 2 eller strengere), avsatte verneområder eller leveområder for villrein.
7. ikke være i konflikt med avstandskrav til vassdrag og strandsone (50/100 meter), jf. bestemmelser i kommuneplanens arealdel.
8. ikke være i konflikt med viktige naturverdier og biomangfold, eksempelvis rødlistede arter, myr m.v.
9. ikke være i konflikt med viktige kulturminner og kulturmiljø.
10. ikke etableres på dyrka eller dyrkbar jord, inkludert innmarksbeite (kan aksepteres med samproduksjon av mat ved agrovoltic).
11. ikke etableres i produktiv skog av høy og middels bonitet.
12. ikke være i konflikt med svært viktige og viktige avsatte områder for friluftsliv.
13. etableres slik at det er minst mulig behov for inngjerding av solkraftverket, helst kun inngjerding av trafostasjon, batterimoduler o.l.
14. ha løsninger for batterilagring av produsert solkraft for å styrke lokal forsyningssikkerhet, beredskap og lønnsomhet i utbyggingen (gjelder større bakkemonterte anlegg over 1 MW installert effekt).

Særskilte forhold:

Naturfare, eksempelvis rasfare og flom, utredes konkret for hvert enkelt solkraftverk grunnet «grove» aktsomhetskart fra NVE m.fl. på kommunenivå.

Hybride kraftverk med kombinasjoner av sol- og vindkraft eller sol- og vannkraft behandles som særskilte saker, men retningslinjer ovenfor skal hensyntas.»

Vedlegg

Vedlegg – eksempler på solkraftverk i Norge

Saken kort fortalt

Det er aktuelt med søknader om solkraftverk i Kvinesdal. Energiloven er nå endret slik at kommunen er godkjenningsmyndighet for solkraftverk med installert effekt inntil 10 MW, mens NVE godkjenner solkraftverk med installert effekt over 10 MW. For solkraftverk over 10 MW installert effekt er kommunen høringsinstans.

Kvinesdal kommune kan avklare hvor solkraftverk, bakkemonterte, kan etableres ved avsetting av arealer med bestemmelser i kommuneplanens arealdel. Dette er ressurs- og tidkrevende med krav til konsekvensutredninger. Det er heller ikke sikkert at de «rette» områdene blir avsatt ut fra ønsker fra utbyggere av solkraft. En slik løsning er lite fleksibel når det gjelder prosedyre for endring. Rullering av kommuneplanens arealdel kan ta flere år og skjer med flere års mellomrom. Det foreslås derfor en løsning med «ikke-juridisk-bindende» prinsipper og retningslinjer for solkraft som kan endres med nye politiske vedtak uten lange forutgående utredninger og høringsrunder.

Det er utarbeidet et forslag til retningslinjer som foreslås sendt på høring til rådsorganer, aktuelle interessegrupper i Kvinesdal og sentrale aktører som Statsforvalter, fylkeskommunen, nettselskap, Statens vegvesen og Nye Veier.

Forslaget til retningslinjer foreslår at førstevalget for ny solkraftproduksjon bør være etablering på bygninger, «grå arealer», sidearealer til veier og ombruk av eksisterende utbygde arealer. Retningslinjene har flere føringer om hvilke områder som ikke bør være aktuelle for utbygging av bakkemontert solkraft, eksempelvis INON-områder, områder for villrein, dyrka eller dyrkbar jord, produktiv skog, myr, verneområder, områder med kulturminner og viktige friluftsområder.

Bakgrunn

Staten har i statlige planretningslinjer for klima og energi gitt føringer til kommunene om å vektlegge klima- og energihensyn i arealplanleggingen. Punkt 4.3. g) konkretiserer dette når det gjelder vindkraft og solkraft:

«Kommunene bør legge til rette for mer fornybar energiproduksjon og avklare behovet for areal til vindkraft og solkraft.»

Godkjenningsprosessene for solkraftverk (bakkemonterte anlegg) ble fra 1. juli 2025 endret slik at kommunen skal godkjenne solkraftverk med installert effekt inntil 10 MW (1 MW = 1000 kW) mens NVE (Norges vassdrags- og energidirektorat) er godkjenningsmyndighet for solkraftverk med installert effekt over 10 MW. I saker hvor NVE er godkjenningsmyndighet er Kvinesdal kommune høringsinstans.

Effekten på installert solkraft benevnes ofte som MWp (megawatt peak) på likestrøms delen og MW-effekt etter at likestrøm er omgjort til vekselstrøm med en inverter. Effekten i MW er oftest lavere enn målt i MWp grunnet størrelse og begrensninger på inverteren i solkraftanlegget. Rent praktisk viser NVE til at et solkraftverk med installert effekt 11 MWp likestrøms del tilsvarer ca. 9 MW effekt på vekselstrøms delen, og dermed skal solkraftverket saksbehandles og godkjennes av kommunen istedenfor NVE.

Kvinesdal kommune har mottatt varsel om at en regional solkraftaktør, Solkraft Sør-AS, har to bakkemonterte solkraftverk i Kvinesdal i sin prosjektportefølje, ett anlegg under 10 MW og ett anlegg over 10 MW. Kvinesdal kommune kan derfor forvente saker om solkraftprosjekter, både søknad om godkjenning og til høring fra NVE. Høringsperioden bør være 4-6 uker.

Kort om solkraft

Fra Store Norske Leksikon, www.snl.no

«For Norge utgjør gjennomsnittlig årlig solinnstråling ca. 1700 ganger det årlige energiforbruket.

Produksjon av elektrisitet fra solenergi foregår hovedsakelig ved bruk av solceller eller termiske prosesser. Ved bruk av solceller omdannes lys direkte til elektrisk energi ved hjelp av fotoelektrisk effekt (fotoemisjon). Solceller er lysfølsomme halvlederdiodeer som omdanner lys til elektrisk strøm. I termiske solkraftverk brukes paraboliske speil for å konsentrere sollyset for å oppnå høye temperaturer. Varmen benyttes til produksjon av elektrisitet ved hjelp av konvensjonelle teknologier, som dampgeneratorer.»

På verdensbasis utgjør solenergi rundt 5 % av samlet energiproduksjon, men andelen er økende (Kilde: IEA). Kombinasjonen solkraft + batterilagring av solkraftproduksjon er en global mega-trend, spesielt i land som er netto importør av fossil- og fornybar energi. Prisene på solceller og batterier har de senere år vært sterkt fallende, og solkraft er konkurransedyktig i pris sammenlignet med andre produksjonsmetoder for energi.

I Norge er det installert solkraft med samlet effekt 864 MW som produserte ca. 0,65 TWh (Kilde: NVE og 2025-tall). En TWh (terrawatt time) er lik 1 milliard kWh. Til sammenligning ble det i Norge i 2025 produsert 137,6 TWh vannkraft og 15,9 TWh vindkraft (Kilde: NVE). NVE stipulerer at ca. 50 % av solkraftproduksjonen i Norge blir brukt til eget forbruk «bak strømmåleren» og 50 % blir levert ut i kraftnettet. I Kvinesdal er det ifølge NVEs oversikt 154 solkraftanlegg med samlet installert effekt 2 MW og stipulert årsproduksjon 2 GWh (2 millioner kWh). Kvinesdal kommune har på sine bygg montert solkraftanlegg med samlet installert effekt 650 kW og årsproduksjon ca. 0,61 GWh (610.000 kWh). Det største solkraftanlegget til Kvinesdal kommune har en installert effekt på 150 kW

(Kvinesdal omsorgssenter).

I Sør-Norge er det vanlig å anslå at et solkraftverk produserer rundt 900-1100 timer pr år. Til sammenligning er det vanlig å regne 3300 produksjons timer for vindkraft på land og vannkraft, 4400 produksjons timer på havvind og 8760 timer per år for kjernekraft (Kilde: NVE).

Solkraftproduksjonen i Sør-Norge er størst i tidsrommet mars-oktober. Produksjonen er størst på dagtid, gjerne i tidsrommet kl. 1200-1600. Da er ofte kraftbehovet og strømprisene lavere enn ved forbruket morgenen og ettermiddag. Mange nye solkraftverk installerer derfor batteripakker, eksempelvis 2 ganger installert effekt på solkraftverket, for lagring av energi for å selge energien på tider av døgnet med høyere kraftpriser, selge krafta i «balansekraftmarkedet» eller få jevnere innmating av energi på strømmettet. Enkelte solkraftaktører forteller at batteripakken på solkraftverket kan stå for ca. 50 % av inntektene til solkraftverket. En batteripakke består oftest av batterier i containere. En 20-fots stålcontainer har typisk lagringskapasitet på 2-5 MWh (2000-5000 kWh).

Bakkemonterte solkraftverk har solcellepaneler som er montert på metallstativer festet med jordspyd eller boltet i fjell. Stativene er normalt 1,5-3 meter over bakken (skråmontering). Strøm fra solceller er likestrøm og trenger en inverter som endrer strømmen til vekselstrøm før den kan sendes ut på kraftnettet. Bakkemonterte solkraftverk krever normalt 8-10 mål areal for hver MW-installert effekt, d.v.s. 10 MW solkraftanlegg krever 80-100 mål. Det er tilstrekkelig med en middels god traktorvei eller ATV-vei for å kunne bygge og drifte et bakkemontert solkraftverk. Levetiden på solkraftverket er 30-40 år. Konesjonsperioden for solkraftverk har vært 30 år, men energiloven ble endret slik at konesjonsperioden skal være i tråd med teknisk levetid for anlegget. NVE gav i juni 2026 konesjon på 40 år til Wold solkraftverk i Sarpsborg. Bilder av noen solkraftverk i Norge følger som vedlegg.

Avklaring i kommuneplan eller «prinsippsak/retningslinjer for solkraftverk»?

Kommunen kan oppfylle forventningen i planretningslinjene om klima og miljø ved å avklare arealer med tilhørende retningslinjer i kommuneplanens arealdel. Dette krever utvelgelse av områder med påfølgende konsekvensutredninger. Det kan være tidkrevende med gjennomføring av høringsprosesser og vedtak. I tillegg kan det være krevende å sette i gang prosesser for å justere og endre arealformål og bestemmelser for solkraft om kommunen senere skulle ønske dette.

En annen løsning er å fatte «prinsippvedtak» eller retningslinjer for solkraft i egen sak uavhengig av kommuneplanens arealdel. Slike prinsipper eller retningslinjer er ikke juridisk bindende i saksbehandlingen, men kan bidra til å styre utvikling og forventninger hos utbyggere, grunneiere og innbyggere om hvor det kan forventes utbygging av solkraft og hvilke interesser og verdier som skal vurderes og tas hensyn til i fremtidige saker. Vedtatte prinsipper og retningslinjer kan enklere endres ved at kommunen (primært kommunestyret) fatter nytt vedtak om situasjonen eller vurderingene i kommunen skulle endre seg.

Etter signal fra den politiske kommuneplangruppa legges det fram forslag om prinsipper og retningslinjer for solkraft i Kvinesdal med tanke på gjennomføring av høringsrunde av rådsorganene i kommunen, relevante interesser i kommunen og sentrale eksterne aktører som Statsforvalter, fylkeskommune, Statens vegvesen, Nye Veier og nettselskap.

Retningslinjer og prinsippvedtak i andre kommuner knyttet til solkraft

Flere kommuner, eksempelvis Kristiansand kommune, Lyngdal kommune, Ringerike kommune og Larvik kommune, har vedtatt prinsippvedtak eller retningslinjer for solkraft i sin kommune. Det varierer litt på hvordan prosessen har vært når det gjelder omfang av forutgående høring og saksbehandling før prinsippvedtak/vedtak av retningslinjer i kommunestyrene. Videre varierer

omfanget av retningslinjene og hvilke temaer det settes søkelys på utfra lokale hensyn og problemstillinger. Noen prinsippvedtak og retningslinjer er mer konkrete enn andre. Noen vedtak har behov for tolking av innhold!

Felles for de fleste kommunene er at førstevalget for utbygging av solkraft bør skje på bygninger, «grå arealer» eller gjenbruk av brukte arealer fremfor å ta i bruk nye arealer i kommunen. For det andre peker kommunene på hvilke arealer som er uaktuelle for solkraftprosjekter. Mange av kommunene peker på at dyrka eller dyrkbar jord, produktiv skog av høy eller middels bonitet, myr, områder med «rødlistede arter», viktige friluftsområder eller områder med viktige kulturminner og kulturmiljø ikke er aktuelle for solkraftutbygging.

Forslaget til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal:

Forslaget til retningslinjer har mange punkter som er relativt konkrete for utviklingen av solkraft.

Det foreslås at ny solkraftproduksjon primært bør skje på tak eller fasader på bygninger, på «grå arealer», på sidearealer langs hovedveier eller i nærheten av eksisterende nærings- og industriområder.

Solkraftprosjekter bør tidlig avklare tilgjengelig nettkapasitet eller mulighet for tilkobling til strømmettet før det igangsettes større utredninger og prosesser med utredninger. Dette punktet er hentet fra tilsvarende bestemmelse i Kristiansand kommunes retningslinjer.

Retningslinjene har punkter om hvilke forhold og områder som et solkraftverk må styre klar av:

- INON-områder type 2 eller strengere (inngrepsfrie områder)
- Verneområder
- Leveområder for rein
- Dyrka eller dyrkbar jord
- Produktiv skog med høy og middels bonitet
- Myr og områder med store naturverdier
- Områder med rødlistede arter
- Viktige områder knyttet til kulturminner og kulturmiljø
- Svært viktige og viktige områder for friluftsliv
- Avstand til sjø og vassdrag (50/100 meter, jf. bestemmelser i kommuneplanen)

I tillegg er det lagt inn føring om at solkraftverk:

- Bør lokaliseres tett på eksisterende infrastruktur som kraftnett og helårsvei
- Ha minst mulig av anlegget inngjerdet, helst kun trafo og batterimoduler m.m.
- Ha installert batteripakke dersom solkraftverket har installert effekt over 1 MW

Det er lagt opp til at såkalte hybride kraftverk med kombinasjon av vind- og solkraft eller vann- og solkraft bør vurderes som egne saker grunnet behovet for å vurdere samlede virkninger og at de ulike produksjonsmetodene har ulike lengder på konsesjonsperiodene. Retningslinjene for øvrige solkraftverk vil være førende også for hybride kraftverk hvor solkraft inngår.

Greenstat hadde planer om et solkraftverk med installert effekt 70-80 MW inne blant vindmøllene i Buhei vindkraftverk. Greenstat valgte sommeren 2026 å trekke dette prosjektet, men problemstillingen kan dukke opp i andre former, eksempelvis kombinasjon av vann- og solkraftverk som utnytter felles infrastruktur som nett, veier o.l.

Vurdering av naturfarer som flom, ras, snøskred m.m. finnes i såkalte aktsomhetskart utarbeidet av NVE, NGI m.fl. Disse kartene er nokså «grove» eksempelvis basert på helningsgrad i terrenget m.m. Det foreslås at utredning og eventuell utelukkelse av aktuelle områder for solkraft skjer på

prosjektnivå siden det er behov for mer detaljerte undersøkelser for å avdekke naturfarer i enkeltområder av kommunen.

Vurdering

Det er behov for ny utbygging av fornybar kraftproduksjon i Norge for å dekke opp forbruksvekst og til «elektrifisering» av samfunnet. De siste årene har det nesten ikke blitt bygd ut ny fornybar kraftproduksjon enten i form av vannkraft eller vindkraft på land eller havs. Solkraft på bygninger og fra noen få bakkemonterte solkraftverk utgjør en beskjeden del av den norske «energimiksen». Samtidig kan solkraft bidra med viktig produksjon i perioder som sein vårsmelting i vassdragene og varme og tørre somre ettersom solkraft kan redusere behovet for bruk av vannressurser i kraftmagasinene. Svakheten med få produksjons timer for solkraft og at den må brukes på tider av døgnet og perioder av året med lavere forbruksbehov og kraftpriser blir delvis kompensert med at solkraftprosjektene nå får batteripakker som kan lagre ett par produksjons timer sammenlignet med installert effekt på solkraftverket. Prisene på solceller og batterier til lagring av solenergi har falt kraftig de siste årene og solkraft er nå konkurransedyktig med andre produksjonsformer mange steder i verden.

Solkraftproduksjon på bygninger, «grå arealer» og ombruk av eksisterende brukte arealer kan være lite konfliktfylt når det gjelder natur og miljø sammenlignet med annen energiproduksjon.

Solkraftkraftverk gir få eller ingen arbeidsplasser til vertskommunen i driftsfasen og beskjeden/liten økonomisk kompensasjon sammenlignet med vann- og vindkraftproduksjon.

Kategoriseringen av solkraft som «annen næring» og ikke som energiproduksjon som vann- og vindkraft i regelverket for eiendomsskatt medfører at Kvinesdal må starte utskriving av eiendomsskatt på «annen næring» for å kunne få noen inntekter fra solkraftverk (bakkemonterte).

Etablering av solkraftverk med batterilagring kan ha en beredskapsfunksjon i kommunen. Dersom kraftnettet er eller blir inndelt i seksjoner kan deler av kommunen få strøm ved større utfall av strøm basert på batteripakken, såkalt «øy-drift». Det kan også være mulig å hente strøm fra solkraftverket og batteripakken med «batteri-vogner». Batterier ute i kraftnettet kan ha en funksjon ved oppstart av kraftnettet etter strømbrydd, såkalt «black-start». Dette er spennende teknologier og muligheter i beredskapssammenheng, men løsningene er ikke klare til bruk og må utredes nærmere.

Energiloven har fra 1. juli 2025 fordelt godkjenningsmyndigheten av nye solkraftverk mellom NVE og kommunene. Kommunen har nå godkjenningsmyndighet for solkraftverk med størrelse installert effekt inntil 10 MW, mens NVE er godkjenningsmyndighet for solkraftverk over 10 MW. Dette betyr at Kvinesdal kommune må ta stilling til om og hvor kommunen kan tillate solkraftverk om det skulle komme søknader, enten som godkjenningsmyndighet eller høringsinstans. En måte å gjøre dette på er avsette områder i kommuneplanens arealdel med bestemmelser for solkraft. Dette er ressurs- og tidkrevende. Det er heller ikke sikkert at avsatte områder er aktuelle for solkraftutbyggere. En annen løsning er å vedta ikke-juridisk bindende prinsipper eller retningslinjer for solkraftproduksjon som kan styringssignaler fra kommunen om hvor det kan være eller er uaktuelt med solkraftproduksjon, les bakkemonterte solkraftverk. Prinsipper og retningslinjer for solkraft kan enklere og raskere endres om behov og kommunen skulle ønske dette.

Det foreslås retningslinjer for solkraft i Kvinesdal som kan bidra til å styre etablering av solkraftproduksjon til bestemte områder eller utenom områder som er uaktuelle grunnet eksempelvis jordvern, natur eller viktige hensyn for lokalbefolkningen. Dette kan skape forutsigbarhet for innbyggere, næringsliv og solkraftutbyggere. Utredning av prosjekter som ikke vil bli godkjent kan unngås. Retningslinjene kan være «konfliktdempende» og gjøre saksbehandling av

godkjenninger og høringsuttalelser enklere og raskere, blant annet fordi lokale politiske føringer for saksbehandlingen vil være kjent. Samtidig vil ikke retningslinjene løse alle forhold knyttet til etablering av bakkemonterte solkraftverk og det kan være behov for å justere retningslinjene basert på konkrete saker og erfaring fra saksbehandling av søknader.

Forslaget til retningslinjer bruker ord som «bør» og «fortrinnsvis». Dersom det er ønskelig med sterkere føringer som «må» eller «skal» så bør dette justeres før retningslinjene sendes ut på høring.

Økonomiske konsekvenser

Et solkraftverk, bakkemontert, med størrelser 10-20 MW installert effekt gir noen årsverk i anleggsfasen. I driftsfasen derimot er det ubetydelig bemanning til drift og vedlikehold, kanskje 0,2-0,5 årsverk. Grunneier vil kunne få leieinntekter på utlån av grunn. Gjerne en kombinasjon av fastledd + andel av inntekter fra produksjonen.

Kommunen kan skrive eiendomsskatt på bakkemonterte solkraftanlegg, men disse anleggene kategoriseres som «annen næring» og ikke i samme utskrivingsalternativ som vann- og vindkraft og kraftnett. Kvinesdal kommune har ikke innført eiendomsskatt på annen næring og må i så fall skrive ut eiendomsskatt på annen næring i hele kommunen for å få eiendomsskatt fra solkraftverket.

Det er ikke kompensasjonsordninger som produksjonsavgift, konsesjonsavgift eller konsesjonskraft for bakkemonterte solkraftverk.

Det kan tenkes mulighet for frivillige avtaler om kompensasjon fra solkraftaktører ved utbygging av solkraft i Kvinesdal, men nivået og innholdet i slike avtaler er usikkert.

Konsekvenser for barn og unge

Etablering av solkraftproduksjon enten på bygninger eller som bakkemonterte løsninger har ingen spesielle konsekvenser for barn og unge sammenlignet med øvrige innbyggere i kommunen.

Konsekvenser for klima og miljø

Solkraft på bygninger og fasader har beskjedne konsekvenser fra arealbruk med tanke på miljø. Økt fornybar kraftproduksjon som ofte kan brukes lokalt reduserer behovet for ny netttutbygging. Økt fornybar kraftproduksjon er gunstig for klima sammenlignet med alternativet økt kraftproduksjon med fossile energikilder.

Bakkemontert solkraft er lite konfliktfylt for miljøet om det legges til såkalte «grå arealer» eller at eksisterende arealer blir gjenbrukt. Om bakkemontert solkraft styrer unna viktige naturinteresser, jf. forslaget til retningslinjer, og har begrenset inngjerding av anlegget bør de miljømessige konsekvensene av anlegget være små sammenlignet med andre produksjonsformer som vindkraft på land og større vannkraftanlegg.

Bakkemontert solkraftanlegg har mindre behov for omfattende veibygging i terrenget. Solcellepanelene monteres på stativer festet med jordspyd eller boltet i fjell. Bakkemontert solkraftanlegg kan fjernes etter konsesjonsperiodens utløp uten store sår i naturen.

Konsekvenser for folkehelse

Bortsett fra støy fra inverter, trafoer og kjøling av batteripakker er det få store konsekvenser for innbyggernes folkehelse fra solkraftverk.

Inngjerding av områder kan ha konsekvenser for friluftsliv, men dersom inngjerding skjer på svært begrensede deler av anlegget og lokaliseringen tar hensyn til viktige friluftsområder bør slike konflikter kunne reduseres til et akseptabelt nivå.

Vanligvis er det lite problemer med sjenerende refleksjon fra solcellepaneler fordi solcellene fanger sollys fremfor å reflektere dem. Det er ingen bevegelige eller roterende deler i solkraftverket. Solcellene vil hovedsakelig være innstilt mot sør, men noen felt kan bli plassert mot øst eller vest for utvidelse av produksjonsperioden i løpet av dagen.

Konklusjon

Kommunedirektøren anbefaler at forslaget til retningslinjer for solkraft i Kvinesdal sendes ut på høring.

RETT UTSKRIFT

DATO 21.oktober.2026